

2. JAK NA PROBLÉMY S KOMUNIKACÍ MEZI RODIČI

2.1 Dopis otce úvodem

Dobrý den,

dovoluji si vás oslovit s problémem, který mne trápí již delší dobu. Znáte snad nějakého muže, jemuž po rozvodu svěřili dítě? Těžko. Takže se snad ani nebudete divit, že jsem o svoji dceru nebojoval. Doufal jsem ve velkorysost bývalé ženy. Věřil jsem, že po rozvodu nebude dělat problémy. Ale to jsem se šeredně mýlil. Naše manželství nebylo harmonické od samého začátku. Museli jsme se vzít. Manželka byla ve čtvrtém měsíci. Já jsem si správností tohoto životního kroku nebyl vůbec jistý. Ale na narození dítěte jsem se moc těšil, a když jsem poprvé uviděl ten malý krásný uzlíček, zahnal to všechny mé pochybnosti.

Tak, jak naše dcera rostla, narůstaly i finanční problémy. Jako většina mladých párů, bez výraznější pomoci rodičů, finančně jsme na tom nebyli nijak zvlášť dobře. Žili jsme od výplaty k výplatě. I proto chtěla manželka co nejdřív nastoupit do práce. Vyskytlo se místo v nepřetržitém provozu. Jenže ranní směny byly obsazeny. Ženě nezbylo než přijímat odpolední a noční směny. Samozřejmě pracovala i o víkendech. Dopoledne pak spávala. Já problémy s pracovní dobou neměl, a tak jsem dost času trávil jako muž v domácnosti. Také jsem zajišťoval vodění a vyzvedávání dítěte do školky. Byl jsem to já, kdo vařival večeri, uklízel a dítěti četl pohádky, dokud malá neusnula.

Manželce nemohlo uniknout, že jsme se stali s dcerou sehranou dvojicí. Zpočátku bylo vše v pořádku. Žena mému vztahu s dcerou docela fandila.

Později mi vysvětlila, že v něm viděla především jistotu, že ji nikdy neopustím. Později svůj postoj změnila a všechno bylo najednou jinak. Problém byl především v tom, že dcera neprojevovala vůči mámě náklonnost tak často, jak by si manželka představovala. Místo aby byla maminka šťastná, jak nám to v rodině klapalo, začala na nás žárlit. Rozhodla se dceru stůj co stůj získat na svoji